

STUDIUL 11

ALEGEREA HARULUI

Scopul lectiei din aceasta saptamana este de a ne invata ca nu exista salvare colectiva pentru iudei si nici pentru neamuri. Este adevarat ca evreii au dat gres in rolul pe care-l aveau in planul divin, dar planul a continuat. Salvarea nu consta in a apartine unui anumit popor, sau unei anumite biserici, nici in a pastra legea. Salvarea este doar prin harul minunat al lui Isus. Sa analizam aceasta problema. La inceputul capitolului 10, Pavel continua cu preocuparea sa fata de poporul Israel. Versetul 1 spune astfel: “Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea mea către Dumnezeu pentru Israeliți, este să fie mântuiți”.

Pavel vroia ca Israel sa fie salvat, dar cu tristete constata ca ei doreau sa obtina propria lor neprihanire, vroiau sa castige merite pentru a fi demni de salvarea primita. Apostolul a incercat sa-i faca sa inteleaga pe cititorii sai, ca neprihanirea se obtine doar prin credinta in Isus, nu exista alta cale. Oricat de sincera ar fi o persoana in intentia sa de a-L multumi pe Dumnezeu, neprihanirea umana este ca o carpa murdara. Singurul lucru la care foloseste bunatatea omului este pentru a-si inalta eul personal si pentru a te face sa crezi ca intr-un fel esti mai bun decat ceilalti. Numele pe care il dam acestei intentii de a obtine o indreptatire proprie, este “legalism”. Daca stai sa te gandesti bine, sunt multe metode disimulate prin care legalismul incearca sa ia in stapanire crestinul. Cand incetezi sa privesti la Isus si incepi sa gandesti ca facand sau nefacand anumite lucruri meriti salvarea, mergi pe terenul periculos al legalismului.

In versetul 4 gasim o idee pe care multi crestini o folosesc pentru a afirma ca nu mai exista Lege. Spune astfel: “Căci Hristos este sfârșitul Legii, pentru ca oricine crede în El, să poată căpăta neprihănirea”. Contextul acestui verset explica totul. Pavel vorbește despre nesabuinta de

a dori sau de a obtine propia neprihanire, facand fapte bune. Trebuie sa cautam neprihanirea lui Hristos. Pavel nu spune aici ca Legea a luat sfarsit. Cuvantul "sfarsit" in greaca este "eloes" care inseamna "finalitate, scop, tinta" si astfel se explica totul. Legea exista pentru a ne arata necesitatea de a merge la Isus. Scopul, obiectivul Legii este Hristos. Si sunt ai lui Hristos doar aceia care recunosc adevarata neprihanire si nu faptele Legii.

Sa mergem acum la **a doua parte a lectiei** care se bazeaza pe capitolul 11. Ultimul verset al capitolului 10, arata clar cum Israel L-a refuzat pe Dumnezeu si Evanghelia Sa. Romani 10:21 afirma: "Pe când, despre Israel zice: 'Toată ziua Mi-am întins mâinile spre un norod răzvrătit și împotrivor la vorbă'". Intrebarea logica este aceasta: S-a indepartat Dumnezeu de Israel pentru faptul ca Israel L-a respins? A dat uitarii Dumnezeu pe poporul Sau? Raspunsul este un categoric "NU". Dumnezeu nu permite asa ceva. In Romani 11:7 se spune: "Deci, ce urmează? Că Israel n-a căpătat ce căuta, iar rămășița aleasă a căpătat; pe când ceilalți au fost împietriți...".

Rationamentul lui Pavel este ca Israel in marea majoritate a natiunii nu a obtinut ceea ce cauta cu atata interes, dar cei alesi, mica ramasita, cei care L-au acceptat, acestia sunt cei pentru care dragostea lui Hristos are valoare. Acesti iudei sunt iudei credinciosi, ei au obtinut ceea ce Dumnezeu a promis. "Cei alesi" din versetul 7 este echivalentul "ramasitei" din versetul 5. Aceste expresii se refera la acei iudei care si-au pus increderea in Hristos, care L-au acceptat. "Ceilalti" se refera la restul israelitilor care nu apartin ramasitei credincioase. In versetul 7 intalnim expresiile "ceilalti" si "Israel", ambele referindu-se la majoritatea israelitilor care nu au crezut in Hristos. Ce pacat!

Iudeii incercau sa obtina indreptatirea lui Dumnezeu, dar cautau s-o obtina pe o cale gresita, prin faptele Legii. Ramasita, acel mic grup care L-a acceptat, a obtinut neprihanirea depozitand doar credinta lor in Hristos, care este finalul Legii pentru oricine crede. Acesti iudei au fost salvati, pe cand restul iudeilor care nu au crezut in Hristos au fost "impietriti". Aceasta impietrire nu este provocata de Dumnezeu. Dumnezeu stie doar sa aiba mila pentru copiii Sai, dar asa cum am mai spus, acelasi soare care topeste

untul, este cel care intareste lutul, depinzand de atitudinea primitivului. Israel s-a impietrit singur, a devenit greoi, amortit, insensibil, fara sens. Daca cineva trebuia sa-l recunoasca pe Mesia, iudeii trebuiau sa fie primii. Dar ei si-au pierdut sensibilitatea spirituala din cauza necredintei. Natiunea iudaica L-a respins pe Mesia si a acceptat toata responsabilitatea pentru ceea ce au facut cand au spus: "Sangele Lui sa cada peste noi si peste copiii nostri". Ei nu stiau ce spuneau, dar se autocondamnau.

In **a treia parte a lectiei** descoperim viitorul minunat pe care Dumnezeu il are pregatit pentru acei iudei care il accepta. Versetele 11, 12 spun astfel: „Întreb dar: "S-au poticnit ei ca să cadă? Nicidecum! Ci, prin alunecarea lor, s-a făcut cu puțință mântuirea Neamurilor, ca să facă pe Israel gelos; dacă, deci, alunecarea lor a fost o bogăție pentru lume, și paguba lor a fost o bogăție pentru Neamuri, ce va fi plinătatea întoarcerii lor?"

Interesant. Cuvantul "a cadea" in greaca "pataio", inseamna "pas in gol, incalcare, pacat", adica necredinta. Natiunea lui Israel a pacatuit, a cazut si a respins in mod repetat pe Hristos. Nu a fost o cazatura fatala, natiunea nu a fost ruinata pentru totdeauna, fara speranta de recuperare, nu.

Vor veni zile mai bune. Iudeii care Il vor accepta pe Isus se vor ridica din nou in mod miraculos. Cand Hristos a venit pentru prima data, natiunea nu L-a primit, dar cand El va veni pentru a doua oara, nenumarati iudei Il vor binecuvanta pe Mesia. Chiar inainte de revenirea Sa, chiar in zilele noastre, natiunea este orbita, dominata de un spirit de stupoare, dar in viitor natiunea se va reabilita. Sa vedem ce spune Zaharia 12:10 – "Atunci voi turna peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului, un duh de îndurare și de rugăciune, și își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns. Îl vor plânge cum plânge cineva pe singurul lui fiu, și-L vor plânge amarnic, cum plânge cineva pe un întâi născut".

Prezenta respingere va fi urmata de o viitoare acceptare a multor mii si milioane de iudei. Actuala respingere si cadere a lui Israel este un blestem pentru Israel, dar este o binecuvantare pentru neamuri pentru ca "prin alunecarea lor, s-a facut posibila mântuirea neamurilor". Acum, in

zilele noastre, majoritatea celor ce formeaza corpul lui Hristos sunt neamuri, chiar daca desigur sunt si multi iudei care deasemenea L-au acceptat. Dar Dumnezeu cheama astazi pe oameni din toate natiunile. Aceasta este aratata in Ioan 1:11,12. Iudeii nu L-au primit pe Hristos, asa ca Dumnezeu a oferit mantuirea Sa tuturor acelor care vor sa-L primeasca. Israel a cazut, dar planul divin de salvare nu s-a terminat, continua cu neamurile si mai mult decat atat, convertirea neamurilor este folosita pentru a provoca gelozie israelitilor.

Vrea sa spuna, ca atunci cand iudeii au refuzat pe Mesia, Dumnezeu avea in minte si cauta binele neamurilor si salvarea le-a fost dusa lor, dar prin convertirea neamurilor, astazi, Dumnezeu are planificat binele iudeilor, cautand sa-i trezeasca la pocainta. Avand aceste ganduri in minte, sa mergem la versetele 25-27 : “Fraților, pentru ca să nu vă socotiți singuri înțelepți, nu vreau să nu știți taina aceasta: o parte din Israel a căzut într-o împietrire, care va ține până va intra numărul deplin al Neamurilor. Și atunci tot Israelul va fi mântuit, după cum este scris: "Izbăvitorul va veni din Sion, și va îndepărta toate nelegiuirile de la Iacov. Acesta va fi legământul, pe care-l voi face cu ei, când le voi șterge păcatele”. Iti dai seama ce am citit? Vrea sa spuna ca va veni un moment in istorie in care toti iudeii vor fi salvati?

Aceasta este ceea ce spune textul in aparenta. Dar un verset nu poate contrazice altele care afirma faptul ca nu exista salvare colectiva. Salvarea este personala, cel ce-L accepta pe Isus va fi mantuit, dar cel care-L respinge va fi condamnat. Israel, ca natiune L-a respins pe Isus cu ocazia primei Sale veniri, dar Pavel afirma ca nu toti L-au refuzat. A fost o ramasita care L-a acceptat, intre acestia erau apostolii, insa multi dintre ei chiar daca credeau in Isus, nu puteau uita traditiile lor si aceasta a fost ceea ce l-a motivat pe Pavel sa scrie epistola catre romani.

Israel, este adevarat, ca a cazut, dar in aceasta saptamana vedem ca in ciuda acestui fapt, la finalul istoriei, multi iudei Il vor accepta pe Isus. Cum va fi aceasta? Nu stim. Unii cred ca va fi in timpul Ploii Tarzii, la ultima strigare a Evangheliei catre lume. Ellen White afirma ca “putin inainte de revenirea lui Hristos, foarte multi iudei se vor trezi si vor accepta

Evanghelia”. Acest fapt este ceva minunat, extraordinar.

Am ajuns la **finalul lectiei** acestei saptamani. Pavel ne vorbeste despre dragostea lui Dumnezeu si harul Sau salvator nu numai pentru iudei ci pentru orice fiinta omeneasca.

Intai, vorbind despre iudei, spune in versetul 28 urmatoarele: “În ce privește Evanghelia, ei sunt vrăjmași, și aceasta spre binele vostru; dar în ce privește alegerea, sunt iubiți, din pricina părinților lor”. Vrea sa spuna ca iudeii vor fi salvati cu orice chip din cauza alegerii? Va repet ca aceasta invatatura nu se gaseste in Biblie. Mantuirea “tuturor” se numeste universalism si aceasta nu este biblica.

Dar adevarul este ca in ciuda faptului ca poporul Israel L-a refuzat pe Dumnezeu, el continua sa-i iubeasca. Dumnezeu niciodata un inceteaza sa-l iubeasca pe om. Numai ca dragostea divina este valabila pentru cei care o accepta. Daca eu nu o accept, ma voi pierde, in ciuda dragostei lui Dumnezeu pentru mine. Pavel termina acest capitol cu o glorioasa doxologie unde lasa sa iasa in evidenta nemarginita intelepciune a lui Dumnezeu. Cu umilinta in inima, Pavel se inchina lui Dumnezeu, marturisind ca sunt multe lucruri cu privire la Dumnezeu si caile Sale pe care nu le intelege, dar in acelasi timp stie cu toata increderea ca Dumnezeu face doar ceea ce e mai bine si intelept pentru copiii Sai. Dumnezeu nu are nevoie de sfatuitori umani, dar noi avem nevoie sa ne plecam inaintea Lui si sa ne supunem Lui. Dumnezeu este marele Datator. Ce lucru avem noi pe care sa nu-l fi primit de la El? Dumnezeu nu ne datoreaza nimic, ci noi suntem datori fata de El.

In ultimul verset vedem cat de centrate in Dumnezeu erau gandurile si teologia lui Pavel, in contrast cu viziunea umanista concentrata asupra omului si extinsa atat de mult in zilele noastre. Ultimul verset spune astfel: “Din El, prin El, și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci! Amin”. Dumnezeu este originea tuturor lucrurilor, El este inceputul, totul provine de la El, totul incepe cu El, El este Alfa, prima litera din alfabet, inceputul. Totul trece prin El ca printr-un canal, El este implicat in totul,

nimic nu poate fi în afara planului Său. El nu este doar Alfa, ci este și Omega. El nu este doar începutul, ci și finalul. El este Primul și Ultimul. Atunci ce putem să mai spunem decât: “A Lui să fie slava în veci! Amin.”